

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

- Αδ. ἀραῖς πατρώιας, μὴ κασίγνητον κτάνοι. 150
 Θη. σοφὴν γ' ἔλεξας τήνδ' ἐκούσιον φυγὴν.
 Αδ. ἀλλ' οἱ μένοντες τοὺς ἀπόντας ἠδίκουν.
 Θη. οὐ πού σφ' ἀδελφὸς χρημάτων νοσφίζεται;
 Αδ. ταύτῃ δικάζων ἦλθον· εἶτ' ἀπωλόμην.
 Θη. μάντεις δ' ἐπῆλθες ἐμπύρων τ' εἶδες φλόγα; 155
 Αδ. οἴμοι· διώκεις μ' ἦι μάλιστ' ἐγὼ 'σφάλην.
 Θη. οὐκ ἦλθες, ὡς ἔοικεν, εὐνοίαι θεῶν.
 Αδ. τὸ δὲ πλεόν, ἦλθον 'Αμφιάρεώ γε πρὸς βίαν.
 Θη. οὕτω τὸ θεῖον ραιδίως ἀπεστράφησ;
 Αδ. νέων γὰρ ἀνδρῶν θόρυβος ἐξέπλησσε με. 160
 Θη. εὐψυχίαν ἔσπευσας ἀντ' εὐβουλίας.
 Αδ. [ὁ δὴ γε πολλοὺς ὤλεσε στρατηλάτας.]
 ἀλλ', ὦ καθ' Ἑλλάδ' ἀλκιμώτατον κάρα,
 ἄναξ 'Αθηνῶν, ἐν μὲν αἰσχύναις ἔχω
 πίτνων πρὸς οὐδας γόνυ σὸν ἀμπίσχειν χερί, 165
 πολιοῦς ἀνὴρ τύραννος εὐδαίμων πάρος·
 ὅμως δ' ἀνάγκη συμφοραῖς εἴκειν ἐμαῖς.
 σῶσον νεκροὺς μοι τὰμὰ τ' οἰκτίρας κακὰ
 καὶ τῶν θανόντων τάσδε μητέρας τέκνων,
 αἷς γῆρας ἦκει πολιοῦν εἰς ἀπαιδίαν, 170
 ἐλθεῖν δ' ἔτλησαν δεῦρο καὶ ξένον πόδα
 θεῖναι μόλις γεραιὰ κινουῦσαι μέλη,
 πρεσβεύματ' οὐ Δήμητρος ἐς μυστήρια
 ἀλλ' ὡς νεκροὺς θάψωσιν, ἅς αὐτὰς ἐχρῆν
 κείνων ταφείσας χερσὶν ὠραίων τυχεῖν. 175